30/08/2020

Ολοκληρωμένοι Χριστιανοί

/ Ορθόδοξες Προβολές

Εἶναι συμπαθὴς ἡ περίπτωση τοῦ Ἰουδαίου ἄρχοντα ποὺ ἔχοντας τηρήσει ἀπὸ τὴ νεότητά του ὅλες τὶς ἐντολὲς τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου ρωτάει τὸν Χριστό, τί τοῦ μένει ἀκόμη νὰ κάνει γιὰ νὰ ἐξασφαλίσει τὴν αἰωνιότητα. Καὶ ὁ Κύριος, γνωρίζοντας πολὺ καλὰ τί κρατᾶ συνήθως τὸν ἄνθρωπο γερὰ δεμένο στὴ γῆ, τοῦ ἀπαντᾶ: « Ἕνα σοῦ λείπει ἀκόμη, πούλησε τὴν περιουσία σου καὶ δῶσε τὰ χρήματα στοὺς φτωχούς. Ἔτσι θὰ ἔχεις θησαυροὺς στὸν οὐρανό, κι ἔλα νὰ μὲ ἀκολουθήσεις στὸ δύσκολο δρόμο τοῦ σταυροῦ».

Δὲν χωράει ἀμφιβολία ὅτι ὁ Ἰουδαῖος αὐτὸς ἄρχοντας ἦταν εὐσεβὴς ἄνθρωπος, ἐφ’ ὅσον τηροῦσε τὸν Νόμο κι εἶχε μέσα του τὴν ἐπιθυμία τῆς αἰωνιότητος. Ὁ Νόμος ὅμως τῆς Π. Διαθήκης καταλήγει, ὁλοκληρώνεται καὶ κορυφώνεται στὸ Χριστό, ὁ ὁποῖος ἀποκαλύπτει τὴν ἀπόλυτη ἀπαίτηση τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπο. Κι ἡ ἀπαίτηση αὐτὴ δὲν συνίσταται μόνο στὴν τήρηση τῶν βασικῶν ἐντολῶν ἀλλὰ στὴν

πλήρη ἀποδέσμευση τοῦ ὅλου ἀνθρώπου ἀπὸ ὅ,τι τὸν κρατᾶ κολλημένο στὸ χῶμα ἀφ’ ἑνὸς καὶ στὸ ὁλοκληρωτικὸ δέσιμό του στὸ Θεό, ἀφ’ ἑτέρου.

Ἡ στάση τοῦ πλούσιου αὐτοῦ Ἰουδαίου ποὺ λυπήθηκε βαθύτατα γιὰ τὴν ὑπόδειξη τοῦ Χριστοῦ καὶ ἔφυγε μὴ μπορώντας νὰ τὴν ἀκολουθήσει, δείχνει πόσο δύσκολο εἶναι νὰ δοθεῖ κανεὶς ὁλοκληρωτικὰ στὸ Θεό. Κι ἀκόμη μαρτυρεῖ πόσο εὔκολο εἶναι νὰ δημιουργεῖ μιὰ ψεύτικη ἱκανοποίηση μέσα στὴν συνείδηση τοῦ ἀνθρώπου, ἱκανοποίηση ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὴν τήρηση ὁρισμένων, ἔστω βασικῶν ἐντολῶν.

Ὁ Χριστός δὲν κατηγορεῖ τὸν εὐσεβῆ συνομιλητή του γιὰ ὅ,τι ἔκανε, ἀλλὰ γιὰ ὅ,τι παρέλειψε νὰ κάνει, δὲν τὸν κατακρίνει γιὰ τὶς ἀρετές του, ἀλλὰ γιατί βλέπει ὅτι αὐτὲς δὲν ἐντάσσονται στὸ ὁλοκληρωτικὸ δόσιμό του στὸ Θεὸ κι εἶναι μεμονωμένες ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς του, ἄν καὶ- κατὰ πάντα- σωστὲς καὶ ἀξιέπαινες.

Βλέπει ἀκόμη ὅτι ἡ θρησκευτικότητά του δὲν συνδέεται ἄμεσα μὲ τὴ ζωὴ του μέσα στὴν κοινωνία, ὅτι ὁ δρόμος ποὺ τὸν φέρνει στὸ Θεὸ δὲν περνάει μέσα ἀπὸ τὴν κοινωνία τῶν ἀδελφῶν καὶ δὲν διασταυρώνεται μὲ τοὺς δρόμους τῶν συνανθρώπων του. Εἶναι ἕνας μονόδρομος ποὺ ἐξασφαλίζει τὴν ἱκανοποίηση μέσα στὴ συνείδησή του, ὄχι ὅμως καὶ τὴν ἱκανοποίηση τοῦ Θεοῦ ὁ ὁποῖος δὲν δέχεται συμβιβασμούς καί ὑποκρισίες.